

11
 Per ami L Pujol: vauj kint
 molt dim no poguer me despedir
 vlt. Pensata per ho viuent a ca
 nit, per i home propo a i v. Per
 laura, en aquest cas, i propo. A la nit
 el vespre vauj vlt un serab urgent
 d que necessitava veurem, per i endem
 i la anata a França, i prop de la
 des. 11 de la nit sortia el Puj. Fea
 prop de 10 mesos que no l'hoia vist i
 demani, les mil i una bufelca que
 va explicar me. En fi, una vegada mlt,
 vauj confirm el criteri que duc, i
 aquest desgraiat assumpte a la fa-
 mita laura.

Aquest estiu hem tingut una
 seta vaga a Andorra. Els amics estai molt
 exaltats i no dubten de conflictes i mal

11

de caps. A Barcelona també vivim amb un
neguit constant. Aquella barreja de temes
he estat pròdiga d'aconteïments. Cal
molt bon es preguntat, veïem que passari-
a amb el desagradable? i el constant interro-
gant es, ahontarem a para? --- Cal,
no obstant, les forces de la guerra i pensar
que el deuria, seria millor que l'avi.

Aquí som a Sant Julià sent de gre-
cc, a tota rap. la colònia, més o men-
gida que mai. El tennis, el croquet, la
dansa, el cicl i les excursions, ens tenen
forçor. ha mereix una i la Rosari Go-
ria a molins, en persona fort, juguen
al croquet!!! No creu tota que a-
vi es sintomàtic i que a la veritable
demostració del capriciell que estem vivint
En Manuel Molins i jo, passem la ho-

74

Li en aquest cas, perquè la seva arribada
es com si de cop baixés una tempesta.
L'ort que'n Manuel que naturalment en-
tre amb la seva muller, la conté una
mica i entre tots la calmen, fins al-
turalment la guenxi de l'Estatut de Cata-
lunya la té fora de l:

La muller dona als noies agraïment. Les
noies Maria van fent de gràcies i el
pobre Maria va parlant a tota veu,
esperant tornar a Barcelona, anar-se'n
a Clotura, veure a la seva família i...
amb un sospir rodant el borigit.

Després dels afeccions de tot i
abí una sort escau a una del seu
sospit ben de tot

Maria

(11)

res de paraca al cel, co es del ~~so~~ ajó.
guts en el balancin, contemplant el vol
de les morques i escoltant el carroteig
dels "pollos pera" i "ninas bon" que van
dambulant per la carretera, mirant de nus i
altres de regull, pera criticar-les; elles el
pentinat, el vestit, les mitges i les sabates, i
ells el "suet" i la camisa on s'el
tenen enfront.

Per sempre que passa? Formi apo-
sita les varanes no volguent ni cecir el
dian. Lo que m'ha passat a no sapigue-
re de res! Regni que aquestes ulls
de se acabat amb una expressió d'amen-
tan extraordinaria, que penso que si jo
home a quants, estaria malalt a veu-
rta.

En aquest precís instant, entra a casa
Senyor Molins. Després vol dir que cal posar

